

προβιά που περιτύλιγε τὸ κορμί της· γι' αὐτὸ λοιπὸν νὰ τὴ δειρῆ μ' ἑννιά σκούπες καμωμένες ἀπὸ νιαρές σημιδες καὶ νὰ τὴν πλύνῃ μὲ γάλα μέσα σὲ τρεῖς σκάφες· πρῶτα θὰ τὴν ἐπλυνε στὴ μιὰ σκάφη μὲ τυρογάλα ἀπὸ γάλα παλιὸ γαδουρήσιο, κατόπι θὰ τὴν ἔτριβε μὲ πηχτὸ γάλα καὶ στὸ τέλος θὰ τὴν καθάριζε καὶ θὰ τὴν ἀπόπλυνε μὲ γάλα νωπὸ μέσα σ' ἄλλη σκάφη· οἱ σκούπες εἴτανε κάτω ἀπὸ τὸ κρεβάτι καὶ τίς σκάφες τίς εἶχε βάλει ἐκεῖνος σὲ μιὰ γωνιά· ὅλα εἴταν ἑτοιμα. Ὁ νιὸς τοῦ ὑποσκέθηκε πὼς θὰ τὸν ἄκουγε καὶ πὼς θὰ ἔκανε καθῶς πού τὸν εἶχε πει.

Τὴ βραδιά τοῦ γάμου, πλαγιάσανε στὸ νυφικὸ κρεβάτι καὶ ὁ νιὸς ἔκανε τὸν κοιμώμενο. Ἡ βασιλοπούλα ἀνασηκώθηκε πάνω στὸν ἀγκώνα της, κοίταξε ἂν κοιμώτανε καὶ τότε γαργάλισε κάτω ἀπὸ τὴ μύτη. Ὁ νιὸς κοιμότανε πάντα. Τοῦ τράβηξε τὰ μαλλιά καὶ τὰ γένεια. Κοιμότανε σὰν ξύλο, εἶται τὸ νόμιζε κείνη. Τότες τράβηξε μιὰ κάμα ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ προσκέφαλο καὶ θέλησε νὰ τοῦ κόψῃ τὸ κεφάλι· μὰ ὁ νιὸς ἀνασηκώθηκε, τῆς πέταξε τὸ μαχαίρι ἀπὸ τὰ χέρια καὶ τὴν ἀρπάξε ἀπὸ τὰ μαλλιά. Κατόπι τὴν ἔδριξε μὲ τίς σημιδέσιες σκούπες, ὡς πού δὲν ἔμεινε πάνω τους οὔτ' ἓνα φύλλο. Ὑστερα τὴν ἔριξε μέσα στὴ σκάφη γεμάτη ἀπὸ τυρογάλα, καὶ κεῖ μέσα τινε στοχάστηκε τί λογίς στοιχειὸ εἴτανε : εἴτανε μαύρη, μαύρη σὰν κοράκι, μαῦρο ὀλάκκιρο τὸ κορμί της· μὰ σὰν τὴν ἐπλυνε μὲ τὸ τυρογάλα, τὴν ἔτριψε μὲ τὸ γιουρτί καὶ τὴν καθάρισε μέσα στὸ νωπὸ γάλα, τότες ἡ μαγική της προβιά χαθῆκε, κ' ἡ βασιλοπούλα ἔγινε κάτασπρη, ὠραία καὶ χαριτωμένη, ὅσο ποτές της δὲν ὑπῆρξε τέτοια.

Τὴν ἄλλη μέρα, ὁ σύντροφος εἶπε πὼς ἔπρεπε πιά νὰ φύγουνε. Μάλιστα, ὁ νιὸς εἴταν ἑτοιμὸς γιὰ φευγάλα, γιὰ τὴν προικιά εἴτανε τοιμασμένα ἀπὸ καιρό. Τὴ νύχτα, ὁ σύντροφος ἔφερε στὸ παλάτι τοῦ βασιλιά ὄλο τὸ ἀσημικὸ καὶ ὄλο τὸ χρυσάφι καὶ ὄλα τὰ πλούτια πού ἄφησε ὁ δράκος στὸ βουνό, καὶ τὸ πρῶτ' οἱ εἴτανε γιὰ φευγιά, τόσο γεμάτο εἴτανε τὸ παλάτι, πού δύσκολα μπόρουνε νὰ περάσῃ· τὰ προικιά ἀξίζανε πῶς πολλὸ ἀπ' ὄλο τὸ βασιλείο καὶ δὲν ἤξεραν πὼς νὰ τὰ κουβαλήσουν. Μὰ ὁ σύντροφος γινώριζε νὰ τὰ βολεῦῃ ὄλα. Ὁ δράκος εἶχε ἀκόμα ἔξη τράγους φτερωτοῦς. Τοὺς φορτώσανε καὶ τοὺς παραφορτώσανε τόσο πολὺ ἀπὸ ἀσημι καὶ χρυσάφι, πού εἴταν ἀνάγκη νὰ περπατοῦνε πάνω στὴ γῆ, μὴν μπορῶντας νὰ πετάξουνε μὲ τόσο φορτίο, καὶ ὅσα δὲν μποροῦσανε πιά οἱ τράγοι νὰ σηκώσουν, ἀναγκαστήσανε νὰ τὰ φήσουνε στὸ παλάτι τοῦ βασιλιά.

Κατόπι ταξιδιέσανε μακριά, πολὺ μακριά, μὰ στὸ τέλος οἱ τράγοι κουραστήσανε τόσο, πού δὲν μποροῦσανε νὰ προχωρήσουνε μακρινότερα. Ὁ νιὸς κ' ἡ βασιλοπούλα δὲν ἤξεραν τί νὰ κάμουνε· βλέποντας τότες ὁ σύντροφος πὼς δὲ θὰ γλυτώνανε ποτές ἀπ' αὐτοὺς τοὺς μπαλάδες, πῆρε ὄλο τὸ φορτίο στὴ ράχη του, ἔβαλε καὶ τοὺς τράγους ἀπὸ πάνω καὶ τᾶφερε ὄλα μαζί τόσο μακριά, πού δὲν εἴτανε πιά παρά λίγο διάστημα νὰ περπατήσουνε γιὰ νὰ φτάσουνε στὸ σπίτι τοῦ νιου. Ἐδῶ ὁ σύντροφος εἶπε :

— Τώρα εἶναι καιρὸς πιά νὰ σ' ἀφήσω· δὲν μπορῶ νὰ μείνω παραπάνω μαζί σου.

Μὰ ὁ νιὸς δὲν ἤθελε νὰ τὸν ἀφήσῃ ἔτσι, δὲν ἤθελε νὰ τὸν χάσῃ δίχως καμιὰν ἀμοιβή. Ἐκκολούθησε λοιπὸν ἀκόμα λίγο διάστημα νὰ τοὺς συντροφεύῃ, μὰ δὲν μποροῦσε πιά παραπάνω· ὁ νιὸς

τοῦ κάκου τὸν παρακάλεσε καὶ τὸνέ βίσκε ν᾿ ἔρθῃ σπῆτι του καὶ κεῖ νὰ κάθεται, ἢ τοῦλάχιστο νὰ λάβῃ μέρος στὶς χαρὲς πού θὰ γινόντανε στὸ πατρικὸ του σπίτι γιὰ τὸ γυρισμὸ του· ὁ σύντροφος εἶπε πὼς δὲν μποροῦσε πιά. Τότες ὁ νιὸς τὸνέ ρώτησε τί ἤθελε, γιὰ τὴν τόση φροντίδα πού τοῦ ἔδειξε συντροφειότηας τον καὶ βοηθώντας τον.

— Ἄν ἔχουμε γειά, τὰ μισὰ ἀπ' ὅσα θὰ ἔχῃς καὶ ἀπ' ὅσα θὰ σοῦ ἔρθουν ὑστερ' ἀπὸ πέντε χρόνια, εἶπε ὁ σύντροφος.

— Καλά, θὰ τὰ λάβῃς, εἶπε ὁ νιὸς.

Σὰν ἔφυγε κείνος, ὁ νιὸς ἄφησε κεῖ ὄλα τὰ πλούτια του καὶ γύρισε σπῆτι του μὲ ἄδεια χέρια. Γένηκε μεγάλο πανηγύρι γιὰ τὸ γυρισμὸ του, πού γι' αὐτὸν ἀκούσανε καὶ ρωτοῦσανε νὰ μάθουν ὄχτῶ βασιλεία, καὶ ἀφοῦ τελειώσανε πιά οἱ χαρὲς καὶ τὰ φαγοπότια καὶ οἱ διασκεδάσεις, φορτώνανε καὶ ἔξφορτώνανε ὄλο τὸ χειμῶνα μὲ τοὺς τράγους καὶ μὲ τὰ δώδεκα ἄλογα τοῦ πατέρα του, γιὰ νὰ κουβαλήσουν ὄλα τὰσημικὰ καὶ ὄλο τὸ χρυσάφι πού φέρανε μαζί τους.

Σάνε πέρασαν πέντε χρόνια, ὁ σύντροφος ξαναγύρισε καὶ γύριψε τὸ μερτικὸ του. Ὁ νιὸς εἶχε διαμοιρασμένο ὄλο τὸ βίος του σὲ δύο ἴσα μερίδια.

— Μὰ εἶναι καὶ κάτι πού δὲν τὸ διαμοίρασα, εἶπε ὁ σύντροφος.

— Τί λοιπὸν ; εἶπε ὁ ἄλλος· ἐγὼ νόμιζα πὼς τὰ διαμοίρασα ὄλα.

— Σοῦ ἤρθε κ' ἓνα παιδί σ' αὐτὸ τὸ διάστημα, εἶπε ὁ σύντροφος· πρέπει καὶ αὐτὸ νὰ τὸ χωρίσῃς σὲ δύο μερίδια.

Σωστά, εἶχε δίκιο. Πῆρε τὸ σπαθί· μὰ τὴ στιγμή πού τὸ σήκωνε γιὰ νὰ σκίσῃ τὸ παιδί, ὁ σύντροφος τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸ χέρι κ' ἔτσι δὲν μπόρουνε νὰ τὸ κατεβάσῃ.

— Χάρηκες πού δὲ σ' ἄφηκα νὰ τὸ σκίσῃς ; ρώτησε ὁ σύντροφος.

— ὦ ! ποτές μου δὲ χάρηκα τέτοια χαρά, εἶπε ὁ ἄθροπος.

— Κ' ἐγὼ εἶχα χρεῖ τὴ μέρα πού μ' ἔβγαλες μέσα ἀπὸ τὸ κρουσταλένιο βάζο, εἶπε ὁ σύντροφος· Κράτησέ τα ὅσα ἔχεις, ἐγὼ δὲν ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ τίποτα, εἶμαι μιὰ ψυχή.

Εἴταν ὁ κρασᾶς πού βρισκότανε μέσα στὸ κρουσταλί· κοντὰ στὴν πόρτα τῆς Ἐκκλησιᾶς καὶ πού τὸν ἔφτυνε ὄλος ὁ κόσμος : κ' εἶχε γίνεῖ σύντροφός του καὶ τὸνέ βοήθησε, μόνο καὶ μόνο γιὰ τὴν εἶχε ξο-

δέψει ὅ,τι εἶχε γιὰ νὰ τοῦ ἀποδώτῃ τὴν εἰρήνη καὶ νὰ τὸν ταφιάσῃ σὲ χριστιανικὸ γῶμα. Εἶχε κατορθώσει νὰ τὸν συντροφέψῃ γιὰ ἓνα χρόνον, καὶ ὁ χρόνος εἶχε περάσει τότες πού χωριστήσανε τὴν τελευταία φορὰ. Κατόρθωσαν νὰ τὸν ξαναβῆ, μὰ τώρα εἴταν ἀνάγκη νὰ χωριστοῦνε γιὰ πάντα, γιὰ τὴν σήμαντρα τοῦρανοῦ τὸνέ καλοῦσανε.

Γεννάρης τοῦ 908.

ΔΗΜΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΟΣ

Ο.ΤΙ ΘΕΛΑΤΕ

Τώρα μὲ τὴ ζέστη ἀρχινήσαν κἀκεῖ οἱ κακῆμένοι οἱ καθαρευουσιάνοι νὰ λυσσάζουνε.

— Ἔνας ἀπὸ αὐτούς, ὁ κ. Π. Σ. Συνοδινός (ἄραγε ὁ ἐθνικός III ποιητής ;) σὲ δύο ἄρθρα του στὴν «Ἐσπερινή» μᾶς ἔκανε... νὰ λιγωθοῦμε ἀπὸ τὰ γέλια, ἀποκαλώντας (καὶ ἀποδείχνοντας !!) τὸν Κρομμύχαρο πούλημένο στοὺς Ρούσους, τὸν Ψυχάρη ἀμαθῆ, τὸν Παλαμᾶ δὲν ἔξερουμε τί, καὶ ὄλους μας μαζί προδότες, ἀγράμματος, ἡλίθιους, γελοίους καὶ πούλημένους, μάτια μου !

— Ὁ κ. Π. Σ. Συνοδινός, ὑποθέτουμε, ὑστερ' ἀπ' αὐτὸ τὸ ἀντραγήθημα θὰ κοιμήθηκε ἡσυχος καὶ θὰ ὄνειρεύτηκε πὼς πῆρε τὴν Πόλη.

— Ὁ Πέτρος Βασιλικός μᾶς ἔστειλε ἓνα μεγάλο φιλολογικὸ ἄρθρον μὲ τὸν τίτλον «Μὰ ἀκόμα ἀπάντησῃ» καὶ θὰν τὸ τυπώσουμε ὅταν ξαναρχινήσουμε τὸ «Νουμᾶ», στὰ μέσα τοῦ ἄλλουνοῦ μήνα, γιὰ τὴν ὑστερ' ἀπὸ τὸ φύλλον τῆς ἄλλης Κεριακῆς, ὁ «Νουμᾶς» σταματᾶει γιὰ ἓνα μήνα.

— Τὸ ἄρθρον τοῦ Βασιλικῆ ἀναφέρνεται στὴ φιλολογικὴ συζήτηση πού ἀνοίξε ἀπὸ καιρὸ στὸ «Νουμᾶ» μεταξὺ Παύλου Νιρβάνια καὶ Βασιλικῆ γιὰ τὴν Τέχνη, ἀπὸ ἀφορμὴ τοῦ «Ἀρχιτέχτονα Μά.θα».

— Τὸ ἄρθρον τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ γιὰ τίς καινούριες ἐπιστημονικὲς διατριβὲς τοῦ Ψυχάρη, πού τᾶχαμε ἀναγγελεῖ γιὰ τοῦτο τὸ φύλλον, θὰ δημοσιευτεῖ στὸ φύλλον τῆς ἄλλης Κεριακῆς.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Κριτικὸ τοῦ Νουμᾶ. Ἐλπίζουμε νᾶχομε κριτικὴ γιὰ ὅσα δράματα πρωτότυπα παιχτοῦνε τὸ μήνα πού δὲ θὰ βγαίνει ὁ «Νουμᾶς» Σῶνε τὸ ἄρθρον σου νᾶν τᾶχομε ἴσαμε τίς 10 τοῦ ἄλλουνοῦ.—κ. Κοντ. στὴν Ἐλθεσία. Τὰ βιβλία τὰ στείλαμε.—κ. Thomas στὴν Κέρκυρα. Τὸ λάβαμε καὶ θὰ δημοσιευτεῖ στὸ ἄλλο φύλλον.

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000 !

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κληρώσεις : 26 Ὀκτωβρίου καὶ 31 Δεκεμβρίου

ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ ΕΚΑΣΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ ΙΣΧΥΟΝ ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ

Κέρδη ἐκάστης κληρώσεως

1 ΜΕΓΑ ΚΕΡΔΟΣ	ἐκ δραχ. 100,000
1 Κέρδος	» » 25,000
1 «έρδος	» » 10,000
3 Κέρδη	» » 5,000
3 Κέρδη	» » 1,000
411 Κέρδη	» » 100
378 Κέρδη	» » 50

1000 ἐν ὄλω κέρδη ἀξίας δραχμῶν..... 225,000

Γραμματία πωλοῦνται. Εἰς τὰ ὄρησια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπεζάς, εἰς τοὺς πτωχολόγους καὶ στασιάρχους τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς **δραχ. μίαν** ἑκαστον γραμματίον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ **Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.**

Ὁ διευθύνων τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ